

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6148/2020
21.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Божидара Вујичића и Весне Субић, чланова већа, у правној ствари тужиоца ЈКП „Информатика“ из Новог Сада, коју заступа Стеван Вигњевевић, адвокат из ... и умешача на страни тужиоца ЈКП Новосадска топлана, коју заступа Жарко Мићин, адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Милан Штрбац, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 812/20 од 14.10.2020. године, у седници одржаној 21.01.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 812/20 од 14.10.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 812/20 од 14.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шиду П 40/19 од 14.07.2020. године, ставом првим изреке, стављено је ван снаге решење о извршењу у обавезујућем делу и то посл. бр. И.Ивк. 536/2018 од 11.12.2018. године којим је наложено туженој да тужиоцу намири потраживање од 40.592,86 динара и посл. бр. И.Ивк. 184/2019 од 03.06.2019. године којим је обавезана тужена да тужиоцу исплати 83.722,09 динара. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој плати на име трошкова поступка 144.088,00 динара са камтом по Закону о висини стопе затезне камате почев од извршности.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Гж 812/20 од 14.10.2020. године, ставом првим изреке, првостепена пресуда је преиначена тако што је одржано на снази решење о извршењу у обавезујућем делу и то посл. бр. И.Ивк. 536/2018 од 11.12.2018. године којим је наложено туженој да тужиоцу намири потраживање од 40.592,86 динара заједно са трошковима у износу од 40.592,86 динара и посл. бр. И.Ивк. 184/2019 од 03.06.2019. године којим је обавезана тужена да тужиоцу исплати 83.722,09 динара. Ставом другим изреке, преиначена је одлука о трошковима тако што је одбијен захтев тужене за накнаду трошкова парничног поступка и обавезана тужена да тужиоцу на име трошкова поступка плати 51.000,00 динара, док умешачу 18.000,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове жалбеног поступка од 12.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП.

Умешач на страни тужиоца је поднео одговор на ревизију.

Према члану 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14 и 87/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је захтев тужиоца као енергетског субјекта за исплату накнаде по основу испоруке топлотне енергије за стан тужене који је искључен са система даљинског грејања супротно условима прописаним Одлуком надлежних органа локалне самоуправе, а правноснажном одлуком одлучено је усвајањем тужбеног захтева. Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом тужене не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, већ се оспорава утврђено чињенично стање, а одлука другостепеног суда о основаности тужбеног захтева заснована је на примени одговарајућих одредаба материјалног права, при чему тужена уз ревизију није доставила другачије правноснажне судске одлуке, донете у споровима о истом правном питању у споровима са оваквим тужбеним захтевом.

Имајући у виду наведено, у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је Врховни касациони суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је поднета је 29.11.2018. године, а вредност предмета спора опредељена је износом 124.314,95 динара, који очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, па је побијана другостепена одлука донета у спору мале вредности из члана 468. став 1. у вези става 3. ЗПП, у коме ревизија није дозвољена, услед чега је, применом члана 479. став 6. ЗПП, ревизија тужене недозвољена.

Иако је другостепеном одлуком преиначена првостепена одлука, у ком случају би по измењеном члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била увек дозвољена, у

посебној глави ЗПП који регулише поступак у спору мале вредности прописано је да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па како специјално правило (члан 479. ЗПП) искључује примену општих правила, то у овом случају ревизија није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић